

Zápis ze 3. zasedání vědecké rady MFF UK konaného dne 11. listopadu

PŘÍTOMNI

členové vědecké rady:

prof. RNDr. J. Bednář, CSc.	prof. RNDr. J. Kvasil, DrSc.
prof. RNDr. M. Feistauer, DrSc.	doc. RNDr. M. Mareš, DrSc.
prof. RNDr. P. Hájek, DrSc.	prof. ing. B. Melichar, DrSc.
prof. PhDr. E. Hajičová, DrSc.	prof. RNDr. I. Netuka, DrSc.
prof. ing. M. Havlíček, DrSc.	prof. RNDr. A. Pultr, DrSc.
prof. RNDr. M. Hušek, DrSc.	doc. RNDr. K. Segeth, CSc.
prof. RNDr. P. Höschl, DrSc.	RNDr. L. Sehnal, DrSc.
ing. K. Jungwirth, DrSc.	prof. RNDr. L. Skála, DrSc.
prof. RNDr. O. Kowalski, DrSc.	prof. RNDr. V. Valvoda, CSc.
prof. RNDr. J. Král, DrSc.	

čestní členové vědecké rady:

prof. RNDr. J. Kurzweil, DrSc.	prof. RNDr. L. Procházka, DrSc.
prof. RNDr. I. Marek, DrSc.	

přizvání hosté:

prof. RNDr. L. Eckertová, CSc.	doc. RNDr. B. Strauch, CSc.
doc. RNDr. J. Hála, CSc.	prof. RNDr. ing. J. Šíkula, DrSc.
doc. RNDr. R. Jiroušek, DrSc.	doc. RNDr. P. Tománek, CSc.
doc. RNDr. F. Koliba, CSc.	doc. RNDr. E. Tomková, CSc.
doc. RNDr. Z. Knor, DrSc.	prof. RNDr. K. Zimmermann, DrSc.
doc. ing. T. Paulík, CSc.	

OMLUVENI

členové vědecké rady:

prof. RNDr. J. Bičák, DrSc.	prof. RNDr. M. Suk, DrSc.
RNDr. V. Dvořák, DrSc.	prof. RNDr. J. Štěpán, DrSc.
prof. RNDr. B. Sedlák, DrSc.	

čestní členové vědecké rady:

prof. RNDr. V. Červený, DrSc.	prof. RNDr. J. Nečas, DrSc.
prof. RNDr. V. Dupač, DrSc.	prof. RNDr. P. Vopěnka, DrSc.

I. SCHVÁLENÍ ZÁPISU

Vědecká rada schválila zápis ze svého 2. zasedání, konaného dne 14. října t.r.
Rovněž schválila program jednání.

II. SDĚLENÍ PŘEDSEDY VĚDECKÉ RADY

1. Rektor Univerzity Karlovy jmenoval na návrh děkana Matematicko-fyzikální fakulty, podpořený vědeckou radou fakulty, prof. RNDr. Ivo Marka, DrSc. a prof. RNDr. Jindřicha Nečase, DrSc. emeritními profesory Univerzity Karlovy. Profesor Marek, čestný člen vědecké rady MFF UK, převzal dekret o svém jmenování na zasedání. Předseda vědecké rady prof. I. Netuka úvodem citoval z textu listiny – uvádí se v ní, že „dekret je vyjádřením uznání a díky za dlouholetou pedagogickou a vědeckou práci jmenovaného na Univerzitě Karlově a výrazem upřímné radosti nad příslibem jejího dalšího pokračování.“ Krátké laudatio pronesl vedoucí katedry numerické matematiky prof. RNDr. Miloslav Feistauer, DrSc. Svou radost nad jmenováním emeritním profesorem nakonec vyjádřil I. Marek.

Druhý z nově jmenovaných emeritních profesorů UK, rovněž čestný člen vědecké rady fakulty, prof. RNDr. Jindřich Nečas, DrSc., je v současné době v zahraničí. Jmenovací dekret

převzal na Matematickém semináři, uspořádaném 25. října t.r. při příležitosti jiného významného ocenění svého celoživotního díla, a to udělení státního vyznamenání – medaile Za zásluhy.

2. Státní vyznamenání, medaile Za zásluhy, byla 28. října t.r. předána také prof. RNDr. Petru Vopěnkovi, DrSc., dalšímu z čestných členů vědecké rady MFF UK a vedoucímu katedry matematické logiky a filozofie matematiky fakulty.
3. Rektor UK udělil zlatou pamětní medaili Univerzity Karlovy děkanovi MFF UK prof. RNDr. Bedřichu Sedlákov, DrSc. při příležitosti jeho významného životního jubilea (medaile byla předána na zasedání vědecké rady UK dne 29. října t.r.).
4. Rektor UK prof. K. Malý upozornil svým dopisem ze dne 12. října t.r., že ministr školství ČR má v úmyslu počátkem prosince t.r. předložit prezidentovi republiky k realizaci návrhy na jmenování profesorem ještě podle stávajících právních předpisů. Z tohoto důvodu stanovil pan rektor uzávěrku pro předložení návrhů na jmenování profesorem dne 21. října t.r. MFF UK s úspěchem předložila návrh na jmenování doc. RNDr. Adolfa Karger, DrSc. profesorem (vědecká rada UK ho tajným hlasováním doporučila: bylo odevzdáno 33 kladných hlasů, žádný záporný, 1 neplatný).
Dále pan rektor upozornil na nutnost ukončit veškerá další jmenovací a habilitační řízení, prováděná podle stávajících předpisů, do konce roku 1998, neboť nový vysokoškolský zákon nepamatuje na přechodná ustavení.
5. Rektor UK jmenoval s účinností od 12. října t.r. pracovníka fakulty RNDr. Martina Diviše, CSc. docentem pro obor fyzika, směr fyzika kondenzovaných látek.

III. JMENOVAČÍ ŘÍZENÍ

1. Návrh na jmenování doc. RNDr. Jaroslava RAMÍKA, CSc. profesorem pro obor matematika, směr přibližné a numerické metody
-

Komise pro přípravu návrhu na jmenování byla ustavena děkanem MFF UK, po předchozím souhlasu vědecké rady, v tomto složení: předseda – prof. RNDr. Karel Zimmermann, DrSc. (MFF UK), členové – doc. RNDr. Milan Mareš, DrSc. (ÚTIA AV ČR) a prof. RNDr. Miroslav Maňas, DrSc. (VŠE). Na žádost komise vypracovali posudky doc. RNDr. Radim Jiroušek, DrSc. z VŠE, prof. RNDr. Aleš Pultr, DrSc. z MFF UK, sepsání třetího posudku se ujal člen komise doc. Milan Mareš. Všechna tři vyjádření k vědecké a pedagogické práci uchazeče byla příznivá, oponenti jeho jmenování profesorem doporučili (doslovně znění posudků na zasedání vědecké rady kolovalo v kopiích). K nahlédnutí byly členům vědecké rady požadované doklady uchazeče – jeho stručná charakteristika, přehled pedagogické činnosti, seznam publikací, citační ohlas a vybrané separáty publikací. Písemný návrh komise a odborný životopis docenta Ramíka měli členové vědecké rady ve svých materiálech.

Svou profesorskou přednášku nazval doc. J. Ramík „Úloha lineárního programování s neurčitými koeficienty“. Dříve než ji vědecká rada vyslechla, určila tři ze svých členů jako hodnotitele úrovně přednášky. Byli jimi prof. I. Marek, prof. M. Feistauer a prof. P. Hájek.

V pozdější, neveřejné části zasedání schválila vědecká rada následující hodnocení přednášky:

„Uchazeč v úvodu stručně nastínil historii lineárního programování, zejména jeho vzniku. Upozornil na to, že už pionýři lineárního programování Dantzig a Kantorovič si byli vědomi úlohy a vlivu dat v těchto úlohách. Zajímavostí je též, že to byly některé úlohy lineárního programování, jež se staly jedněmi z prvních aplikací při použití právě zkonstruovaného prvního počítače. Po formulaci základních úloh přednášející na příkladech ukázal různé přístupy k interpretaci dat, zvláště pak přístup pravděpodobnostní. V této souvislosti bylo též zmíněno stochastické programování a jeho vztah k jiným druhům lineárního programování s nestandardními daty. Podstatnou část své přednášky věnoval doc. Ramík problematice s fuzzy daty, a definoval tak novou disciplínu zvanou kvaziprogramování. Na příkladech z praxe demonstroval poté hlavní rysy s fuzzy koeficienty.

Dále pak ukázal principy, na jejichž základě je vybudována teorie kvaziprogramování a současně redukce úlohy s kvazimnožinovými koeficienty na úlohy klasické. Následovaly ukázky výsledků, z nichž bylo patrné, že uchazeč je vynikajícím odborníkem v oblasti lineárního programování. Přednáška byla proslovena srozumitelně a vhodnou formou seznámila posluchače s touto novou problematikou. Dobře dokumentovala vědeckou i pedagogickou erudici uchazeče.“

Ve veřejné rozpravě nejdříve zodpověděl docent Ramík odborné otázky prof. M. Feistauera a prof. P. Hájka. Pak v diskusi vystoupil doc. Jiroušek (příklad s množstvím vajec, která lze zkonsumovat k snídani, jež pro ilustraci ve své profesorské přednášce kandidát použil, považoval za nepřipadné zjednodušení teorie pravděpodobnosti) a prof. P. Hájek (souhlasil se zvoleným příkladem i jeho výkladem, neboť výrok o sněžení „hodně“ vajíček je fuzzy). Ke svému doporučujícímu oponentnímu posudku doc. Jiroušek dodal, že J. Ramík byl jednou z osobností, která vytvářela nové studijní předměty na Slezské univerzitě. Co se týká mezinárodního věhlasu, v jeho prospěch svědčí např. vědecká spolupráce s japonskými kolegy. Další z přítomných oponentů doc. M. Mareš uvedl, že zná Ramíkovy práce delší dobu; může říci, že kandidát se ujal vědního tématu, které zdaleka nebylo triviální, a velmi dobře si s ním poradil, navíc ho „přinesl“ na severní Moravu.

Práci jmenovací komise ve stručnosti shrnul její předseda prof. K. Zimmermann. Uvedl, že doc. Ramík patří mezi ty, kdo dlouho pracovali v oblasti praktických aplikací matematiky, a jeho odborné zaměření této skutečnosti dobře odpovídá. Navíc díky svým zkušenostem z praxe umí J. Ramík studentům podat pochopitelný výklad věci. Jeho pedagogická činnost je dostatečně rozsáhlá). O vývoj disciplíny, které věnuje svou badatelskou pozornost, se doc. Ramík zasloužil také po organizační stránce (např. při pořádání světového kongresu o fuzzy množinách v Praze). Ve své vědecké činnosti neustal ani během plnění povinností proděkana Obchodně-podnikatelské fakulty Slezské univerzity v Opavě, kterou zastával dvě po sobě jdoucí funkční období.

Následovala neveřejná část zasedání, ukončená tajným hlasováním. Skrutátory byli prof. J. Kvasil a prof. A. Pultr. Z celkového počtu 27 členů a čestných členů vědecké rady bylo na zasedání přítomno 21 hlasujících a ti odevzdali 21 kladných hlasů, žádný hlas záporný, žádný hlas neplatný.

Na základě tohoto výsledku hlasování vědecká rada doporučila děkanovi fakulty, aby návrh na jmenování doc. RNDr. Jaroslava Ramíka, CSc. profesorem pro obor matematika, směr přibližné a numerické metody, předložil prostřednictvím pana rektora vědecké radě Univerzity Karlovy k dalšímu projednání.

2. Návrh na jmenování RNDr. Ivana OŠŤÁDALA, CSc. docentem pro obor fyzika, směr elektronika a vakuová fyzika

Ke své habilitaci uchazeč předložil práci nazvanou „Studium elektrických vlastností planárních a sendvičových tenkovrstvových systémů kov-dielektrikum. Zkoumání růstu tenkých vrstev kovů pomocí STM“. Se souhlasem vědecké rady ustavil děkan MFF UK tříčlennou habilitační komisi v následujícím složení: předseda – prof. RNDr. Ludmila Eckertová, CSc. (v důchodu, dříve MFF UK), členové – doc. RNDr. Eva Tomková, CSc. (MFF UK) a doc. RNDr. Pavel Tománek, CSc. (VUT Brno). Za posuzovatele habilitačního spisu komise vybrala prof. RNDr. ing. Josefa Šikulu, DrSc. ze Stavební fakulty VUT v Brně a doc. RNDr. Zlatko Knora, DrSc. z Ústavu fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského AV ČR. Oba vyžádané posudky byly doporučující a na zasedání kolovaly jejich kopie. K dispozici byly – kromě habilitační práce – životopis uchazeče, přehled jeho pedagogické činnosti a seznam publikací. Návrh habilitační komise dostali členové vědecké rady písemně předem.

Vědecká rada nejprve požádala tři ze svých členů, a to prof. P. Höschla, prof. V. Valvodu a prof. L. Skálu, aby se ujali pozdějšího zhodnocení habilitační přednášky, poté dostal slovo uchazeč, aby přednášku pronesl. Vystoupení dr. Ošťádal mělo příznivý ohlas, jak o tom svědčí hodnocení, přijaté vědeckou radou v neveřejné části zasedání:

„V přednášce nazvané „Řádkovací tunelová mikroskopie ve fyzice tenkých vrstev“ podal dr. Ošťádal přehled aplikací tenkých vrstev v mikroelektronice a přehled metodiky studia nanokrystalických struktur. Podrobně popsal procesy růstu tenkých epitaxních vrstev a možnosti použití řádkovací tunelové mikroskopie při studiu struktury povrchů a tenkých vrstev. Zabýval se podstatnými technickými otázkami této metody, speciálně problematikou ultravysokého vakua, manipulací se vzorky a otázkami vlivu elektronových stavů povrchových

atomů na získaný obraz. Na závěr uvedl dva příklady použití řádkovací tunelové mikroskopie: studium rekonstruovaného povrchu křemíku a sledování epitaxního růstu stříbra na křemíkové podložce. Habilitační přednáška dr. Ošťádalová byla přednesena přehledně a srozumitelně. Přesvědčivým způsobem prokázala jeho výborné pedagogické schopnosti.“

Veřejná část jednání, zahrnující obhajobu habilitační práce, byla převážně věnována odborné diskusi. Uchazeč během ní pohotově a vyčerpávajícím způsobem odpověděl na dotazy ing. K. Jungwirtha, prof. V. Valvody, doc. Z. Knora a doc. P. Tománka. Závěrečné slovo dostala předsedkyně habilitační komise prof. L. Eckertová. Stručně zrekapitulovala návrh komise, mj. zdůraznila vysokou úroveň experimentální práce dr. Ošťádalové, kterou představuje jednak samotné technologicky velmi obtížné zkonstruování mikroskopu STM, jednak na mikroskopu dosažené výsledky pozorování. Články dr. Ošťádalové jsou publikovány v renomovaných časopisech s nenulovým impakt-faktorem, své výsledky prezentoval uchazeč na 22 konferencích a seminářích. Rovněž pedagogická činnost I. Ošťádalové dobře splňuje daná kritéria. Habilitační komise jmenování dr. Ošťádalové docentem jednomyslně doporučila.

Následovala neveřejná část jednání, zakončená tajným hlasováním. Skrutátory byli prof. J. Bednář a prof. M. Hušek. Z celkového počtu 27 členů a čestných členů vědecké rady bylo na zasedání přítomno 21 hlasujících a ti odevzdali 18 kladných hlasů, žádný hlas záporný a 3 hlasy neplatné.

Na základě tohoto výsledku hlasování vědecká rada rozhodla předat návrh na jmenování RNDr. Ivana Ošťádalové, CSc. docentem pro obor fyzika, směr fyzikální elektronika a vakuová fyzika, s kladným stanoviskem děkanovi fakulty.

3. Návrh na jmenování RNDr. Josefa ŠTĚPÁNKA, CSc. docentem pro obor fyzika, směr fyzika molekulárních a biologických struktur

Dr. J. Štěpánek, CSc. předložil k habilitaci práci s názvem „Rozvoj aplikací Ramanovy spektroskopie při studiu biologicky významných molekul“. Se souhlasem vědecké rady jmenoval děkan MFF UK tříčlennou odbornou komisi, která pracovala v tomto složení: předseda – prof. RNDr. Karel Vacek, DrSc. (v důchodu, dříve MFF UK), členové – doc. RNDr. Vlastimil Fidler, CSc. (FJFI ČVUT) a doc. RNDr. Jan Hála, CSc. (MFF UK). O vypracování oponentních posudků na habilitační práci komise požádala doc. RNDr. Bohuslava Straucha, CSc. z Přírodovědecké fakulty UK a doc. RNDr. Milana Horáka, CSc. z Ústavu fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského AV ČR. Oba posudky byly kladné, na zasedání kolovaly k nahlédnutí. K dispozici byly také životopis uchazeče, přehled jeho pedagogické činnosti, seznam publikací a samozřejmě habilitační spis. Návrh komise dostali členové vědecké rady písemně předem.

Název habilitační přednášky dr. Štěpánka zněl „Ramanova spektroskopie chemoterapeuticky významných analog nukleových kyselin“. Než ji uchazeč přednesl, požádala vědecká rada tři své členy o přípravu textu hodnocení úrovně přednášky. Byli to prof. P. Höschl, prof. L. Skála a prof. V. Valvoda. V pozdější, neveřejné části svého jednání přijala vědecká rada toto hodnocení:

„Dr. J. Štěpánek přednesl přednášku na téma využití Ramanovy spektroskopie ke studiu biologicky významných molekul. Konkrétněji se soustředil na selektivní zásahy do živých buněk. Dále rozebral možnosti tvorby nových molekul strukturně přizpůsobených nukleovým kyselin, které nejsou v buňkách štěpeny, a jsou tak perspektivní pro přípravu nových léčiv. Demonstroval možnosti vytváření nových modifikací a jejich studium fyzikálními metodami, zvláště Ramanovou spektroskopií. Připomněl její princip a na jednoduchém spektru ukázal její možnosti, kdy vibrační stavy molekul citlivě reagují na zásah do struktury molekul. Zdůraznil možnosti využití Ramanovy spektroskopie ke studiu modifikovaných nukleotidových spojek. Ve spojení s molekulárně dynamickými simulacemi dává Ramanova spektroskopie možnost rychle rozhodnout o perspektivách variant nových léčiv. Habilitační přednáška dr. Štěpánka byla přednesena živě a srozumitelně, s bohatými grafickými ilustracemi. Svou přednáškou dr. Štěpánek prokázal své vynikající pedagogické schopnosti.“

Jako první vystoupil ve veřejné rozpravě, spojené s obhajobou habilitační práce, prof. I. Marek, aby se uchazeče dotázal, jaký software pro své výpočty zvolil. S poznámkou o existenci počítačových programů, umožňujících rozsáhlé výpočty, se do diskuse přihlásil také prof. J. Král. Kandidát uvedl, že metodiku výpočtů neklade na nejdůležitější místo, neboť nemá v tomto ohledu potřebu jít do hloubky, navíc ve srovnání s dobou nutnou pro provádění experimentů je čas věnovaný výpočtům poměrně zanedbatelný, a konečně po této stránce věc

zajišťuje kolega doc. J. Bok. Doc. J. Strauch v dané souvislosti podotkl, že rozhodující je v tomto případě realita. Dále se uchazeče dotázal, zda experimenty prováděl s krystalickými látkami. J. Štěpánek vysvětlil, že používal roztoky. V zastoupení nepřítomného předsedy shrnul návrh habilitační komise její člen doc. J. Hála. Konstatoval, že komise především velmi hodnotila speciální přednášky, vedené J. Štěpánkem, dále skutečnost, že vychoval vědeckou školu, fakt, že především jeho zásluhou vznikla špičková laboratoř Ramanovy spektroskopie. Protože aktualizovaný seznam Štěpánkových publikací koloval, doc. J. Hála jen stručně upozornil, že počet publikací dr. Štěpánka od doby podání habilitační práce vzrostl. Habilitační komise považuje návrh na jmenování J. Štěpánka docentem za naprosto jednoznačný.

Následovala neveřejná část zasedání, završená tajným hlasováním. Skrutátory pro tajné hlasování byli prof. O. Kowalski a prof. A. Pultr. Z celkového počtu 27 členů a čestných členů bylo na zasedání přítomno 21 hlasujících a ti odevzdali 21 kladných hlasů, žádný hlas záporný, žádný hlas neplatný.

Na základě tohoto výsledku hlasování vědecká rada rozhodla předat návrh na jmenování RNDr. Josefa Štěpánka, CSc. docentem pro obor fyzika, směr fyzika molekulárních a biologických struktur, s kladným stanoviskem děkanovi fakulty.

4. Rozpracované habilitace a řízení ke jmenování profesorem

Prod. I. Netuka seznámil vědeckou radu s přípisem rektora UK, datovaným dne 12. 10. 1998, a s příloženým dopisem náměstka MŠMT ČR doc. ing. J. Průši, CSc., upozorňujícím na nutnost ukončit veškerá jmenovací a habilitační řízení do konce roku 1998. V případě, že by se tak nestalo, musela by všechna probíhající řízení splňovat od 1. ledna 1999 všechny náležitosti stanovené novým vysokoškolským zákonem, neboť ten neobsahuje žádná přechodná ustanovení, která by umožňovala ukončit započatá jmenovací a habilitační řízení podle stávajících právních předpisů. Započatá řízení by musela být doplněna nebo by musela proběhnout znovu. Z těchto důvodů navrhl prod. I. Netuka doplnit, zatím neformálně, stávající komise, jmenované podle nyní platného zákona, o další odborníky tak, aby po Novém roce vyhovovalo složení komisí literě zákona č. 111/1998 Sb. a současně nebyla zmařena dosavadní práce komisí. Formální schválení komisí by provedla vědecká rada na lednovém zasedání. Po diskusi, ve které vystoupili prof. J. Král, vědecká rada s návrh přijala a předběžně veřejným hlasováním schválila tyto úpravy ve složení komisí:

- a) komise pro habilitaci RNDr. Jaroslava Drahoše, CSc. (obor matematika, směr matematická analýza)
doplnit o prof. RNDr. L. Bukovského, DrSc. (UPJŠ Košice) a prof. RNDr. J. Smítala, DrSc. (SU Opava);
- b) komise pro habilitaci RNDr. Davida Vokrouhlického, CSc. (obor astronomie a astrofyzika)
doplnit o prof. RNDr. J. Horského, DrSc. (MU Brno) a prof. RNDr. J. Novotného, CSc. (MU Brno); RNDr. L. Sehnal, DrSc. z AÚ AV ČR přijal s pochopením, že vzhledem k dikci nového zákona svou práci člena komise ukončí (nejméně tři členové habilitační komise musí být z jiné vysoké školy než z té, na které se habilitační řízení koná);
- c) komise pro habilitaci RNDr. Miloše Sobotky, CSc. (obor fyzika, směr fyzikální elektronika a vakuová fyzika)
doplnit o doc. RNDr. ing. R. Nováka, CSc. (Strojní fakulta ČVUT Praha) a doc. RNDr. D. Novotného, CSc. (Pedagogická fakulta UJEP Ústí nad Labem) ;
- d) komise pro jmenování doc. RNDr. Ivana Barvika, DrSc. profesorem (obor fyzika, směr teoretická fyzika)
doplnit o prof. RNDr. M. Nogu, DrSc. (MFF UK Bratislava), prof. ing. J. Tolara, DrSc. (FJFI ČVUT Praha) a doc. ing. L. Dršku, CSc. (FJFI ČVUT);

- e) komise pro jmenování doc. RNDr. Vladimíra Součka, CSc. profesorem (obor matematika, směr matematická analýza)
doplnit o prof. RNDr. I. Koláře, DrSc. (PřF MU Brno) a doc. RNDr. J. Slovák, CSc. (MU Brno).

Následující diskuse se týkala členství pracovníků zahraničních vysokých škol v komisích pro jmenovací a habilitační řízení (prof. E. Hajičová) a písemných doporučení na podporu jmenování profesorem (prof. I. Netuka, prof. M. Feistauer, prof. J. Bednář, prof. J. Kvasil, prof. J. Král, prof. A. Pultr a prof. B. Melichar).

IV. **NÁVRH NA UDĚLENÍ VĚDECKÉ HODNOSTI CSc.**

Vědecká hodnost kandidáta fyzikálně-matematických věd byla navržena RNDr. Vojtěchu KAPSOVI. Stručnou informaci o obhajobě dostali členové vědecké rady písemně předem. Výsledek hlasování členů komise pro obhajoby byl jednomyslný. Obhájená kandidátská práce spolu se zápisem z obhajoby a autoreferátem na zasedání kolovaly. O udělení vědecké hodnosti rozhodla vědecká rada tajným hlasováním.

Skrutátory byli prof. L. Skála a prof. E. Hajičová. Z celkového počtu 27 členů a čestných členů vědecké rady bylo na zasedání přítomno 21 hlasujících a ti odevzdali 21 kladných hlasů, žádný hlas záporný, žádný hlas neplatný.

Na základě tohoto výsledku hlasování udělila vědecká rada RNDr. V. Kapsovi vědeckou hodnost kandidáta fyzikálně-matematických věd.

V. **DOKTORANDSKÉ STUDIUM**

1. **Návrhy na udělení akademicko-vědeckého titulu doktor**

Vědecké radě byly předloženy dva návrhy. Týkaly se Mgr. Milana Šnábla a pana Konstantina Leonidoviče Metlova. Stručné charakteristiky obhajob měli členové vědecké rady ve svých materiálech, obhájené disertační práce spolu se zápisy z obhajob a autoreferáty na zasedání kolovaly. Výsledek hlasování příslušné komise pro obhajoby byl v obou případech jednomyslný.

Vědecká rada oba návrhy projednala s kladným výsledkem.

2. **Návrh na jmenování školitele**

Pan Jan Kuneš, student 1. ročníku postgraduálního studia na MFF UK (oboru F3 – Fyzika kondenzovaných látek a materiálový výzkum), změnil zaměření své doktorské práce. Jeho dosavadní školitel RNDr. Miroslav Kučera, CSc. z Fyzikálního ústavu UK proto doporučil, aby ho ve funkci školitele nahradil pracovník Fyzikálního ústavu Akademie věd ČR ing. Pavel Novák, CSc. Předseda Oborové rady F3 prof. V. Sechovský, DrSc. návrh doporučil. Stručný životopis ing. Nováka a seznam jeho publikací na zasedání vědecké rady koloval, samotný návrh na jmenování školitele dostali členové vědecké rady ve svých materiálech.

Vědecká rada návrh veřejným hlasováním jednomyslně schválila.

3. **Návrh na jmenování subkomise pro obhajobu disertační práce**

Návrh předsedy oborové rady F11-Matematické a počítačové modelování prof. dr. R. Hrach, DrSc. byl rozeslán předem. Subkomise pro obhajobu disertační práce Mgr. Milana Pokorného byla navržena v tomto složení:

předseda: prof. RNDr. Rudolf Hrach, DrSc. (MFF UK)
členové: prof. Antonín Novotný (Département des Mathématiques, Université de Toulon des du Var, Francie)
prof. Patrick Penel (E.T.M.A., Université de Toulon et du Var, Francie)
doc. RNDr. Karel Segeth, CSc. (Matematický ústav AV ČR)
doc. ing. František Maršík, DrSc. (Ústav termomechaniky AV ČR)
prof. RNDr. Miroslav Feistauer, DrSc. (MFF UK)
RNDr. Josef Málek, CSc. (MFF UK).

Po diskusi, ve které prof. J. Bednář upozornil, že francouzská strana požadovala v obdobném případě paritní zastoupení svých odborníků v komisi, vědecká rada návrh veřejným hlasováním jednomyslně schválila. Oborová rada bude upozorněna na zkušenost prof. J. Bednáře, v případě potřeby se ke složení komise může vrátit na příštím zasedání.

VI. **RŮZNÉ**

1. Vědecká rada vzala na vědomí informaci prof. I. Netuky, že po dvojitým upřesňování direktiv ze strany rektorátu UK byl návrh výzkumných záměrů MFF UK podán ve sníženém objemu finančních prostředků (z původní sumy 60 mil. Kč na 43,6 mil. Kč).
2. Příští zasedání se uskuteční dne 9. prosince 1998.

Zapsala:
T. Pávková